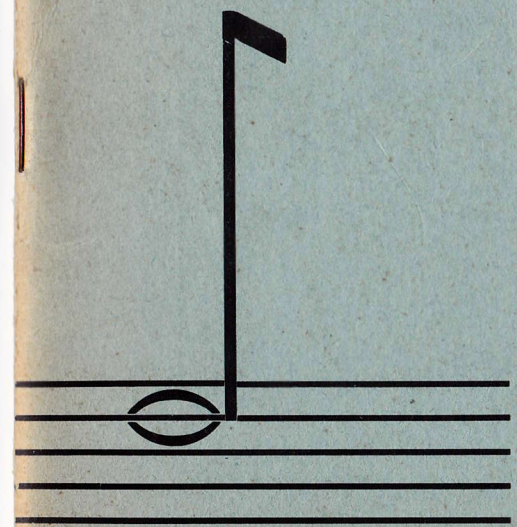
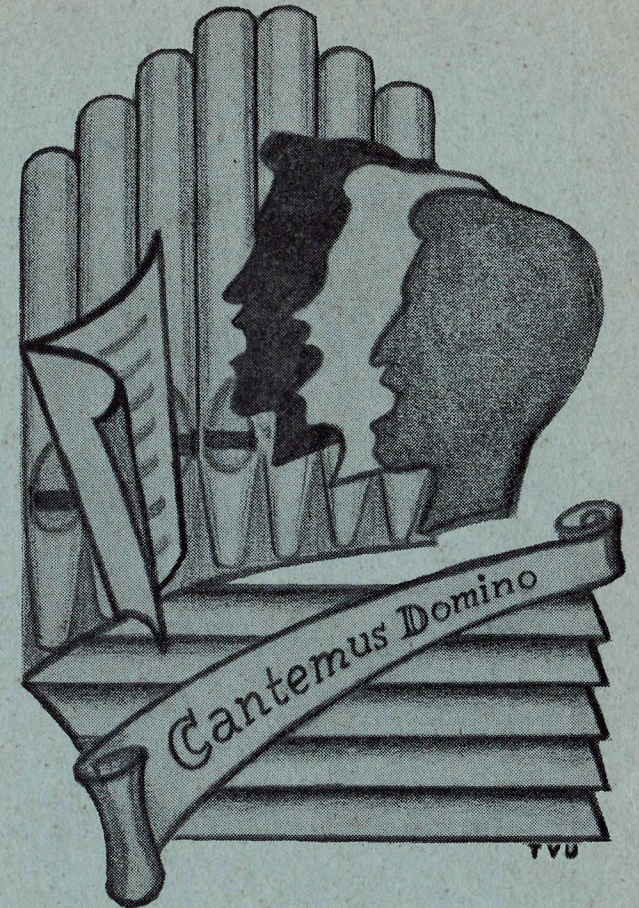
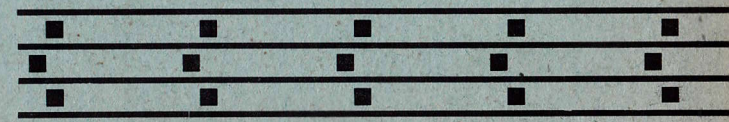

KONTAKTBLAD ZANGKOOR

H. HARTPAROCHIE TE BOXTEL

r.k. volksmuziekschool - boxtel

ZANGKLASSEN: HET FUNDAMENT VAN CANTASONA
CANTASONA: HET FUNDAMENT VAN HET KOOR
HET KOOR: PIJLER DER HOOGMISDIENSTEN K.R.O.

De Boxtelse Volksmuziekschool heeft ook u zeker iets te bieden
Informaties: J. B. FELIX, musicus — Ons Doelstraat 24 — Telefoon (04106) 31 45

A. ADELAARS

Breukelsestraat 4

→ SPECIALITEIT IN VERLICHTINGSARTIKELEN

Voor uw
TIMMER-, HOBBIE-
en KNUTSELWERK

naar

N. BOONS

Kapelweg 32 - Boxtel - telefoon 2334

KOOPT HET BIJ

SPIERINGS DAN BENT U BETER AF !

BREUKELSESTRAAT 88

Het beste adres voor:

TELEVISIE
RADIO
BANDRECORDERS
PLATENSPELERS
STOFZUIGERS
WASMACHINES
CENTRIFUGES

-1-

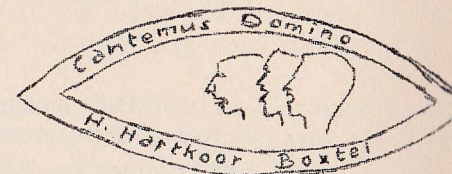
Kontaktblad van het Zangkoor der
H. Hartparochie Boxtel
Directeur-organist J. Felix.

Redactie: W. Sep - H. v. Lienpt
T.v.Uden - P.Bloen

Fin. Adv. C. de Brouwer.

Geest.Adv.Z. E. H. P.v.Mulukon pastoor

Secretariaat: W. Sep Vendelstraat 2.

Och wereld, gij zingt,
gij speelt ende lacht,
maar gij zoudt wenen dag ende nacht
als gij de graad,
waar gij in staat,
wel overdacht.

Carel van Mander.

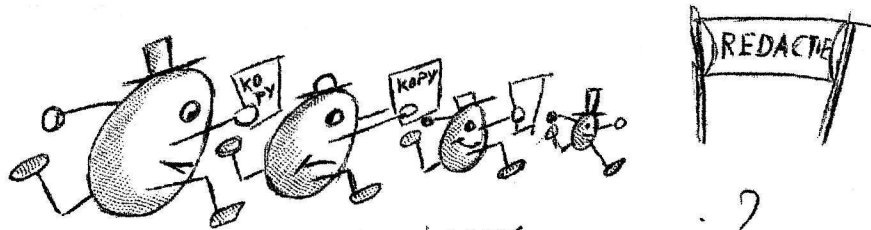

Van de redactie.....

Met gemengde gevoelens moet de redactie U het derde nummer van ons koorblad aanbieden. Weliswaar is de inhoud gelijk aan die van het vorige blad, maar er komt toch veel te weinig kopie binnen van de kant van de leden zelf, vooral van de kant van het jongenskoor. En toch heeft ieder vanzelfsprekend persoonlijke meningen betreffende ons koor en onze activiteiten. De redactie hoopt dan ook de volgende maal meer te ontvangen. Zeg niet te vlug, dat U het niet kunt. Probeer het eens!

Wilt U er dan ook aan denken, Uw artikel op tijd in te leveren. Dat spaart moeite en voorkomt onnodige tijdverspilling. Het zal bovendien de verzorging van het blad ten goede kunnen komen.

De Redactie.

*Hoever eieren
is een pinksterei?*

Op Pinksteren is de Kerk begonnen. Zichtbaar daalde de H. Geest neer over de apostelen, met Maria in hun midden. Geweldig was de uitwerking van deze nederdaling.

Angstige, onkundige mensen doopte Hij om in bekwame, moedige missionarissen. De H. Geest is toen niet weggegaan. Hij blijft Zijn inspirerend werk voortzetten in de Kerk, het nieuwe Gods Volk. Wel niet zichtbaar met waarneembare tekenen van storm en vuur. Even werkelijk echter als op die eerste dag werkt Hij in de Kerk. Ook nu in onze dagen is Hij werkzaam.

Is dit niet te merken aan het Concilie? Aan de vernieuwingen, die in de Liturgie der H. Mis op til zijn? De H. Mis is de voornaamste Liturgie van de Kerk. Elk Kerk-lid, elke gedoopte moet dit interesseren. Toch zeker de koorzanger. Hij heeft een taak in die Liturgie, nog meer dan de gewone gelovigen. Door zijn gezang, maakt hij mede de Liturgie. Niet altijd werd dit zo gezien, ook niet door de koorzanger. Is misschien de plaats, waar hij zingt, daaraan niet debet? In ons kerkgebouw staat de zanger ook heel ver van het altaar. Bij neerstemmige zang kan dat moeilijk anders. Twee maal in de maand wordt enkel Gregoriaans gezongen. Zouden ook de zangers dan niet in toog en superplie op het priesterkoor kunnen plaatsnemen? In groepen van 20. Het is maar een vraag. Het zou de Liturgie in aanzien kunnen verhogen. Het zou de koorzanger zelf zijn liturgische taak beter doen begrijpen. De H. Geest is in zijn Kerk, ook in de gemeenschap van onze parochie. Bidden we tot de H. Geest, om licht en moed in deze aan gelegenheid. Misschien dat Hij tot deze vernieuwing (verbetering) zal inspireren. Met U allen bidt mee

Uw Pastoor.

*In alles is muziek, als men slechts oren heeft
(Byron)*

Het derde nummer van "Cantemus Domino" wil ik gaarne van een inleidend woord voorzien.

Dit is allereerst een woord van dank aan de redactie die de allerm minst benijdenswaardige taak op zich heeft genomen om dit contactblad te verzorgen en de uitgave mogelijk te maken. Uit ervaring meen ik te mogen stellen, dat het spreekwoord "gemakkelijker gezegd dan gedaan" hier zeker van toepassing is. Niettemin is de redactie de moeilijkheden niet uit de weg gegaan, en heeft zij getoont deze ook te kunnen overwinnen. Uiteraard is het nog een experiment en het zou voorbarig zijn om reeds nu van een volledig succes te spreken, maar het vermoeden is alleszins gewettigd, dat de toekomst van het blad met vertrouwen tegen moet kan worden gezien.

Het belang van een dergelijke uitgave nog te accentueren acht ik overbodig. Daarvan zijn wij allen ten volle overtuigd. Laten we hopen, dat de persoonlijke inzet en de samenwerking van bestuur, redactie en overige leden zal werken als een stimulerende injectie, die prikkelt tot initiatieven voor ons contactorgaan. Dan zal het werk vruchtbaar zijn, de band in ons koor worden versterkt en de verdere bloei van onze vereniging verzekerd zijn.

Gaarne memoreer ik nog een paar feiten, die m.i. belangrijk genoeg zijn om in dit nummer te vermelden. Het jaar 1963 is voor het H. Hartkoor een dubbel lustrumjaar. Naast het vierde lustrum van haar bestaan dat op het eind van het jaar gevierd gaat worden, herdenken wij op 22 juni het tweede lustrum van de verzorging van de bedevaart naar Echtermach. Beide jubilea getuigen zowel van de voortreffelijke geest, die er binnen het koor heerst, alsook van de hoog-op-peil staand zang die het brengt. Zonder deze eigenschappen zouden wij aan de viering van deze jubilea nimmer zijn toegekomen.

Indien deze geest van saamhorigheid en wederzijds begrip behouden blijven, zal het volgende lustrum met "zilveren letters" in de annalen geboekstaafd kunnen worden.

Tenslotte moge ik Uw bijzondere belangstelling en medewerking vragen voor het welslagen van alles wat voor de eerstkomende weken op het programma staat. Met Uw aller steun hopen wij te komen tot:

Een sfeervolle Pinksterviering met voortreffelijke zang;

Een aangename verbroedering met collega-zangers van de St. Willibrord uit Amsterdam;

Een geslaagde bandopname en Hoogmisuitzending voor de K.R.O.;

Een alleszins verzorgde Eerste H. Mis voor de neomist van onze parochie;

En niet in het minst tot een stijlvolle en indrukwekkende opluistering van de plechtigheden in Echtermach.

Een zalig Pinksterfeest.

J. F. de Rooij

vice-voorzitter

Ontmoeting.

Gisteren kwam ik een man tegen die lachte. Raar was dat, want eerder had hij dat nog nooit gedaan. Ik kende hem al een paar jaar en nog niet één keer had hij tegen me gelachen. Behalve nu, nu lachte hij, alsof hij nog altijd tegen mij gelachen had.

Ik werd er boos om: waarom moest hij lachen. Op zich kon ik hem dat nog niet kwalijk nemen; ieder mens moet wel eens lachen. Maar waarom moest hij nu lachen, nu bij mij. Waartoe had hij het recht. Ik lachte toch ook niet,

zeker nu niet, bij hem. Ik zou er zelfs nog niet aan denken. Waarom zou ik lachen als ik hem tegenkwam, ik had er toch volstrekt geen reden voor. Hij was voor mij nog altijd de man geweest, die zich correct gedroeg, zich niet bemoeide met andermans zaken, die ernstig was, kortom een man, die niet lachte.

Maar nu, nu lachte hij. Het was voor mij een omgekeerde wereld en iets wat ik helemaal niet op prijs stelde.

Plotseling kwam ik tot bezinning..... Hij had plezier.... en ik....., nog bozer, liep verder. Een volgende keer zou ik lachen.

X.

Jazz-muziek.

Als vervolg op mijn artikel in het vorige blad, dat handelde over de jazz-muziek, wil ik nu wat meer ingaan op de beoefening ervan door de blanken.

La Rocca, een van de eerste blanken die zich op de Jazz-muziek toelegde, is de schepper van de dixieland-stijl, waarin de Ragtime een belangrijke plaats inneemt. In de Chicago-stijl gaan de solo-partijen een overwegende plaats innemen, terwijl het "hot"-element sterk op de voorgrond treedt. De swing-stijl, niet te verwarren met de oorspronkelijke in het vorige artikel uiteengezette betekenis van het woord swing, breidt de bezetting sterk uit. De secties krijgen grotere betekenis; van de oorspronkelijke Jazz wordt meer en meer afgeveken ten dienste van het grote effect. Beroemdheden die de swing-stijl met groot vernuft toegepast zijn o.a. Henderson, Goodman en vooral Duke Ellington,

die in zijn composities o.a. Black and Tan, Creole Love Call en Mood Indigo aan de Septime-akkoorden speciale aandacht besteedt.

De Sweet-stijl zoekt aansluiting bij de symfonische muziek (Paul Whiteman-Hylton) en doet de Jazz meer en meer van haar oorsprong vervreemden. Een reactie hierop is de Be-Bop-stijl, welke wat meer naar "hot" neigt, terwijl de laatste interpretatie, de Cool-stijl, de Jazz in de contrapuntische technieken tracht te betrekken. Onder contrapunt verstaat men het gelijktijdig optreden van twee of meer zelfstandige melodische lijnen, waarbij de zelfstandigheid wordt bevorderd door:

- 1 het vermijden van interval-parallellen,
- 2 het vermijden van bewegings-parallellen,
- 3 het vermijden van ritmische-parallellen m.a.w. hoe groter de contrastwerking op het gebied van samenklank, bewegingsrichting, ritmiek en melodisch materiaal is, des te meer wordt het ideaal van werkelijke contrapuntiek bevorderd. De stijl-ik heb het nog over de Cool-stijl, al ben ik wat afgedwaald- heeft een muzikaal-intellectuele inslag.

Op de moderne componisten heeft de Jazz-muziek hier en daar invloed uitgeoefend, o.a. bij Strawinsky, men denke bijv. aan Ebony Concerto voor klarinet en "swingband", gecomponeerd in 1946.

Dit was dan in het kort het ontstaan en de uitbreiding van de Jazz-muziek waar zovelen en vooral oudere mensen kritiek op uitoefenen. Hopende dat velen die deze beschrijving hebben gelezen ook voor de Jazz gaan voelen neen ik afscheid en teken ik,

C. Schellekens.

Ik ben componist.

Ja, U hoeft niet zo ongelovig te kijken, ik ben componist. En wat voor een. U lacht, ik weet het, U denkt dat er in deze tijd geen componisten meer bestaan. Maar

U vergist zich. Ik ben namelijk èèn der weinige grote muzikdichters die nog leven. Ja heus. Ik kan me echter Uw ongelovigheid indenken.

Tot voor kort meende ik óók dat er geen componisten meer bestonden. Tot ik, enkele weken geleden, tot de ontdekking kwam, dat ik er zelf een was. Ik heb het zelf nooit geweten. Toch is het niet verwonderlijk. Ik ben altijd erg muzikaal geweest, reeds toen ik nog in de wieg lag. Mijn moeder heeft het altijd gezegd: "Mijn zoon heeft een enorm muzikaal gevoel, en een keeltje dat hij heeft, oh, het is een juweel." Maatgevoel was mij ook aangeboren. Ik kan het me nog goed herinneren. Als mijn beer uit de wieg getuimeld was, zong ik in driekwartsmaat, dat ik hem terug wilde hebben. En als ik honger had gaf ik dat in vierkwartsmaat te kennen. Soms, als ik hèèl goede zin had, zong ik in zesachtste. Maar niet teveel natuurlijk. Ik wilde mijn ouders niet verwennen, het moest een attractie blijven.

Ja, en enkele weken geleden heb ik in mijn wanhoop naar pen en muziekpapier gegrepen en mijn eerste lied gewrocht. Ik zeg in mijn wanhoop. Ik was wanhopig. Al die nieuwerwetse liederen maakten me ziek en brachten me vervolgens tot razernij. O, er zijn veel mensen, die menen te moeten componeren. Het is gewoon te erg. En bij gebrek aan muzikale aanleg gaan ze dan met kunst en vliegwerk aan de slag. Zoals de moderne schilders tegenwoordig. Ik heb gehoord dat Picasso momenteel zijn schilderijen laat maken door een robot, een eigen uitvinding van hem. Hij hoeft alleen nog maat te signeren. Hopelijk heeft dat ding meer kunstgevoel dan zijn baas en krijgen we nu weer echte kunstwerken.

Maar om een voorbeeld te noemen. Ik heb een keer de kans gekregen om een moderne "componist" aan het werk te zien.

De goeie man gebruikte een aantal oude harken, waar enkele tanden uitgebroken waren, om accoorden mee aan te slaan op de piano. Deze zette hij, onderaan rechts beginnend, op papier. "Ja," verklaarde hij, "Er zit zo voor mij ook nog een verrassingselement in mijn muziek. Luistert U maar." Hij begon te spelen. Wat dacht U, zo van het papier, zoals het daar lag? Welnee, Hij draaide eerst het blad om. Het was afschuwelijk. Ik vroeg beleefd, of er nooit een stuk was, dat verscheurd werd. "Heel zelden," antwoordde hij, "alleen ala mijn hond te kennen geeft, het stuk niet te kunnen appreciëren". Begrijpt U nu waarom ik haast sterf, als ik die nieuwe stukken hoor? Het is ten hemelschreiend. En de massa trapt er grif in.

In zo'n wanhoopstoestand kwan mijn eerste werk ter wereld: "Wanhoop," motet voor vier gelijke mannenstemmen. Het was machtig, ontroerend, schitterend, in één woord: het was af, al zeg ik het zelf. Ik heb het ook uitgevoerd met een zevental vrienden van me. Ze waren enthousiast. "Je moet ermee doorgaan, je hebt een enorm talent" Ik voelde me zò gelukkig gestend, dat ik diezelfde dag een nieuw stuk componeerde: "Geluksgevoel," motet voor vier gelijke mannenstemmen. Het is niet gemakkelijk, dat componeren. Maar ik, het natuurtalent, heb er totaal geen moeite mee. Ik heb wel geen piano als hulpmiddel, maar dat geeft nu juist die eigenaardige bekoring aan mijn stukken. Soms is het stuk zò ontroerend, dat we het niet kunnen zingen zonder dat ons de tranen in de ogen springen. Dat mag natuurlijk niet voor het grote publiek. Daaron scheur ik zo'n stuk dan kapot. Jammer zegt U? Och, ik heb snel weer een nieuw lied klaar, waarover U enthousiast zult zijn. Ik voel me gelukkig, dat ik de wereld mijn frisse, sprankelende stukken kan aanbieden, als tegenwicht voor de knutselwerkjes van de andere gasten van tegenwoordig. Ze zijn jaloers op mij, ze proberen mijn stukken te kraken met argumenten als: harmonisch niet verantwoorde accoorden en zo. Ik lach erom. Ik vier triomfen bij het pu-

blik. Triomf. Pom, pompon, pomponpom. Ja, dat is het. De nieuwe melodie voor mijn nieuwste, en grootste kunstwerk:
 "Triomf," motet voor vier gelijke mannenstemmen.

Y.

De muziek in het Oude Testament II.

Uitingen van de muzikale kunst bij de Hebreëen.

De hebben in het voorgaande nummer van ons koorblad de instrumenten besproken, welke bij de Israëlieten in gebruik waren. Deze maal zullen we wat meer ingaan op de gelegenheden, waarbij de Israëlieten hun muzikaliteit hebben geuit.

Allereerst wil ik 'n vergissing voorkomen. Hoewel de muziek bij de Israëlieten een religieus karakter had vanuit hun ver-

bondenheid met Jahweh, werd ze niet alleen gebruikt bij godsdienstige gelegenheden, maar had zij een essentiële plaats in hun gehele leven. Bij alle levensactiviteiten werd de muziek ingeschakeld. We kunnen dit misschien het beste illustreeren door de geschiedenis van Israel min of meer op de voet te volgen.

Het eerste gebruik van de muziek in het O. T. wordt verhaald in het Scheppingsverhaal.

Joëbal wordt gezien als "de vader van allen, die spelen op cither en fluit." (gen. 4,21)

Na de zondvloed komt de eerste vermelding van gezang en van de instrumenten uit Syrië nl. wanneer Jacob na zijn verblijf bij zijn oom Laban heimelijk naar huis terugkeert. Laban gaat hem achterna en zegt dan: "Waarom zijt ge heimelijk gevluht; waarom hebt ge mij misleid en mij niets laten weten? Ik zou U uitgeleide hebben gedaan onder jubel en gezang, met tambourijn en harp." (gen. 31,27) Ook bij hun vertrek uit Egypte namen de Israëlieten muziekinstrumenten mee, wat ik concludeer uit het feit, dat Jahweh aan Mozes aanwijzingen gaf omtrent het gebruik van de trompet (numeri 10,10) Hier is de muziek al verbonden met de godsdienst. We zeiden echter reeds, dat ze het hele leven doortrok en bij alle activiteiten werd ingeschakeld. De eerste reden daarvoor is de expressie van gevoelens en men ging daarbij zelfs zover, dat het een slecht teken was, wanneer de muziek achterwege bleef.

De muziek was onscheidbaar verbonden met ieder feest (Job 21,12), werd gebruikt op vergaderingen, bijeenkomsten en bruiloften (Isaïas 24,8) en was niet weg te denken van het hof der Koningen. We kennen alle het voorbeeld hiervan in de geschiedenis van Saul en David, als deze laatste de koning moet opvrolijken door zijn harpspel. In de oogsttijd, vooral bij de wijnoogst, begeleidde de muziek het werk en regelde zelfs het tempo. Dit zal ons niet vreemd voorkomen; ook nu nog is dit bij de Oosterse volkeren gebruik bv. bij de rijstooft.

Bij de Israëlieten kennen wij ook het gebruik van de muziek in een soort concert vorm. Vaak zongen zij in koor rond de openbare putten (Numeri 21,17-18: "... en waar Israel toen dit lied heeft gezongen: wel op, gij put. Zingt Hem ter eer: de put, die koningen hebben gegraven, vorsten van het volk hebben gedolven met hun scepter, met hun staven").

Merkwaardig is, dat de muziek bij de Israëlieten ook verbonden wordt met de taal. Zo brengt Samson zijn raadsels op maat en geeft ze dan zingend op; zo moduleren profeten en psalmisten hun uitspraken muzikaal. Dit blijkt uit Bijbelteksten o.a. uit Ecclesiasticus 44,5: "zangers van psalmen op maat;

dichters van spreuken op schrift;"

Als Elias gaat profeteren, roept hij een harpspeler om zijn voorspellingen te begeleiden.

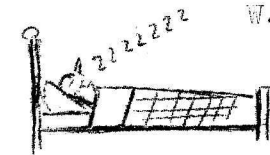
Is er dus op elk levensgebied sprake van muzikale uitingen, deze geschiedt zuiver vanuit de persoonlijke uitingsdrang en is dus weinig geschoold.

Pas in de scholen der profeten wordt de muziek gecultiveerd en onder de koningen treedt zij op om de wereldse genoegens te verheerlijken en wordt dan door de hovelingen zelfs gebruikt als middel tot verleiding. Uiteindelijk verbond men haar ook aan lijkstoeten en begrafenissen vanwege haar religieuze betekenis en vanwege de kracht, die zij uitceft op de zinnen, waardoor zij kan dienen tot de uitdrukking van de meest belanghebbende gevoelens. Zo ontstaan de klaagliederen en klaagzangen.

Afwezigheid van muziek was dus wel een heel slecht teken. Een sprekend voorbeeld hiervan vinden we in psalm 137,2 waar we een gezegde kunnen lezen, dat ook ons nog bekend is: "aan de wilgen, die daar stonden, hingen wij onze lieren op." De muziek maakte het leven van de Israëlieten geheel nee en vulde dat. Geen enkele bijzondere (en ook geen enkele gewone) gebeurtenis of de muziek was erbij betrokken. Zo kunnen we enigszins begrijpen welke enorme betekenis de muziek had, als zelfs het goede en ongunstige met de aan- of afwezigheid van de muziek werden uitgedrukt. Bij ons ligt dit geheel anders. Bij ons is zij meestal een teken van vreugde, op enkele uitzonderingen na als bv. de begrafenissen of nagedachtenis van een belangrijk persoon. Wanneer zij echter niet aanwezig is, concluderen wij daaruit nog niet tot iets ongunstigs. Onze levensactiviteiten worden lang niet alle onder muziek verricht. Bij de Israëlieten

was dit veel meer wèl het geval. Wij hopen dit in dit stukje voldoende duidelijk aangetoond te hebben. De volgende maal kunnen we dit onderwerp enigszins beperken en spreken over het ritueel gebruik van de muziek bij de Hebreëen.

Puzzelrubriek.

W. Sep.

Hela, gij bloembes---

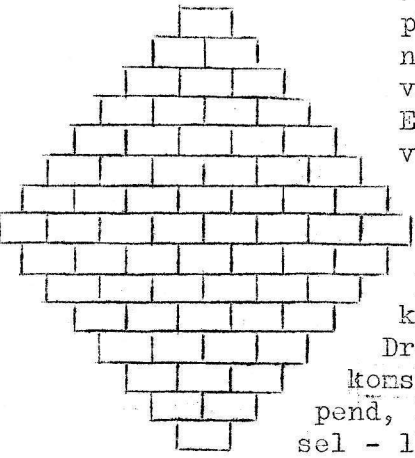
Van sommige zijden heb ik de reactie gekregen dat de puzzel van het vorige blad te moeilijk was. Oordeelt U zelf als U de oplossing leest. Ik vind het teleurstellend dat geen van de heren een oplossing ingeleverd hebben, en het is een beetje besamend voor hen, te horen dat er wel drie jongens een oplossing ingezonden hebben. Hiervan is er één goed, zodat het prismaboek naar deze winnaar gaat. Het is Jan van Uden. De andere inzenders waren Jo Bekers en Nico Langenhuysen. De oplossing was als volgt:

Oom Jan was 20 minuten eerder thuis dan normaal. De auto heeft dus 20 minuten gewonnen, doordat hij Oom Jan onderweg tegenkwam, en niet, zoals normaal, hoefde door te rijden naar het station. Die 20 minuten is dus de tijd die de auto nodig zou hebben gehad om op en neer van de Steenweg naar het station te rijden. Was de auto doorgereden, dan was hij 10 minuten later op het station geweest. Maar dan zou Oom Jan al een uur in Dordrecht geweest zijn. Dat was nl. het tijdstip waarop Oom Jan normaal net de trein aankwam. Op het tijdstip van de ontmoeting is Oom Jan dus 50 minuten in Dordrecht. Hiervan heeft hij 10 minuten verspild aan de koffie, dus hij heeft 40 minuten gelopen. U ziet, heel simpel. Even stug doorredeneren. U kunt echter nu misschien Uw hart ophalen en een prijs winnen met volgende muurvlak raadsel. Veel succes.

MUURVLAKRAADSEL.

In ieder vakje een letter te plaatsen, zodat van links naar rechts woorden ontstaan van onderstaande betekenis. Elk woord bevat de letters van het voorafgaande plus (na het achtste woord min) een letter.

- 1 klinker - 2 pers.vnw. -
- 3 nauw - 4 leuk - 5 oorspronkelijk vernuft 6 plaats in Drente - 7 openbare bijeenkomst - 8 Iegerafdeling - 9 slepend, langzaam - 10 regeringsstelsel - 11 spelleiding - 12 roofvoegel - 13 koor - 14 bijwoord - 15 medeklinker.

Oplossingen inleveren uiterlijk 22 juni bij de heer T.v.Uden.

Ons Gregoriaans.

Bij een op grond van meerstemmige missen en motetten gevestigde reputatie als kerkkoor is het verleidelijk het bereikte peil te willen handhaven. Het onvermijdelijke gevolg hiervan is echter, dat dit zijn weerslag zal hebben op het andere deel van onze taak, het Gregoriaans. Hierover wil ik even mijn (strikt persoonlijke) gedachten laten gaan.

Wij mogen ons gelukkig prijzen een goed koor te bezitten. Het stemmenmateriaal is goed, de sfeer onder de leden zelfs prima en de resultaten daarvan bevredigend. Tot op zekere hoogte. Persoonlijk ben ik van mening, dat onze aandacht voor de Gregoriaanse misgezangen

wat groter zou mogen zijn. Zeker, het drukbezette programma eist enorm veel en zelfs bijna alle tijd op, maar een essentieel onderdeel moet ook steeds als essentieel gezien worden. En het feit, dat de gezangen ieder jaar terugkeren en er dus een zekere routine kan ontstaan, mag geen reden zijn tot oppervlakkigheid. Overigens blijkt die routine toch niet zo groot te zijn. Juist bij de Gregoriaanse misgezangen worden de meeste fouten gemaakt, m.i. om twee redenen. Allereerst wordt er veel te weinig op de directie gelet; de meeste fouten zijn het gevolg van onoplettendheid. De reden van deze geringe aandacht is naar mijn overtuiging gelegen in de onvoldoende kennis van het Gregoriaans. Het gebrekkige inzicht in de ligging van de steunpunten, de verbredingen en de opbouw van de muzikale zin verstarren de uitvoering. Deze redenen geven m.i. meer de doorslag dan het repetitie-bezoek. Anderzijds is de grote bekendheid met de vaste gezangen een gevaar voor een zekere nonchalance. Zijn de bakens niet verzet? Zijn we op het punt van de gregoriaanse zang niet te gauw tevreden? We stappen toch immers allen lichter heen over een foutje in het Gregoriaans dan over een in de uitvoering van onze meerstemmige muziek. Hoe begrijpelijk dit overigens ook is, toch is het een zwakke plek in onze instelling. Het zou overdreven zijn te spreken van een noodzakelijk herstel van het Gregoriaans. Zo erg is het gelukkig niet. Wat meer aandacht en precisie zou echter geen kwaad doen.

Het zou ook ons Gregoriaans op hogef peil brengen. En dit is naar mijn mening een eerste vereiste. Tenslotte zijn en blijven we een "kerk"-koor en moet allereerst de essentiële kerkelijke zang onze volle aandacht krijgen.

W. Sep

Volgens Liszt moet een dirigent geen roeier, maar een stuurman zijn.

THEO VAN DER BIJL.

Een jaar of wat geleden was ik in de gelegenheid in het Amsterdamse Concertgebouw een uitvoering van Verdi's "Requiem" te kunnen bijwonen. De meeste van onze koorleden zal dit "Requiem" - wel eens een der aangrijpendste bladzijden, welke ooit in noten zijn opgeschreven, genoemd - bekend zijn. Ook mij was dit werk, waarin Verdi - wiens verslagenheid om het overlijden van zijn boezemvriend Manzini zò groot was, dat hij niet bij machte was de begrafenis bij te wonen - zijn smart converteerde, voldoende bekend. Maar de grandioze wijze, waarop solisten, het RK Hoofdstadkoor en het begeleidend orkest, dit - voor mijn gevoel tenminste - allergrootste van Verdi's scheppingen, onder leiding van hun eminente, allesbezielende en enthousiaste dirigent ten gehore bracht, was een onvergetelijke belevenis. Die dirigent was de toen al bijna 75-jarige Theo van der Bijl.

Hu over enkele weken het Amsterdamse St. Willibrorduskoor de mis "Carolus Borromaeus" van hun oud-dirigent Theo van der Bijl zullen doen klinken, meende ik deze onder onze koorleden waarschijnlijk te weinig bekende kunstenaar wat nader te moeten inleiden.

Dankbaar maak ik daarbij gebruik van de gelegenheid de Heer van der Bijl zelf aan het woord te laten in een brief, die hij mij - op mijn verzoek - toezond, óók al omdat ik U de magnifieke verteltrant van deze waarlijk veelzijdige kunstenaar niet wil onthouden.

"Op Uw verzoek kom ik U (schriftelijk) vertellen, dat ik - onder de rook van Amsterdam geboren - in mijn jeugd koorknaap en misdienaar werd in de parochiekerk van Amstelveen-Bovenkerk alwaar mijn oom J.J. van der Bijl (eigenaar van

een stoomwasserij) koordirecteur en een timmerman, C. de Koning, organist was. Vroeger was de kerkmuzikale leiding voor een zeer groot deel - en thans nog voor een groot deel - in "handen en geest" van amateurs. Toen ik, zelfstandig geworden, in Amsterdam woonde en daar harmonie en contrapunt studeerde bij Hubert Cuypers en tevens de school voor Vocaaldramatische Kunst bezocht voor zang en directie, zei die oom - een onvoorstelbaar enthousiast muzikminnaar - tegen me: "Theo, nou moet jij eens een echt prettig-zingbare mis schrijven, die het koor van jouw geboorteplaats in lengte van jaren kan blijven zingen." Zo gezegd, zo gedaan: in een week was de partituur Alt, drie mannenstemmen en orgel klaar en onmiddellijk begon oom Jacob de partijen over te schrijven, studeerde de mis in en heeft ze zo lang gezongen, als hij een jongenskoor had. De organist redde zich wel; hij was in tegenstelling met de dirigent het flegma-in-persoon, speelde van de moeilijke grepen alleen de noten, die hij grijpen kon, doch - dit moet tot zijn eer gezegd worden - "haalde" het koor er altijd doorheen. Oom Jacob werd 82, zijn onverstoorbare broeder-in-Cecilia 91 jaar. Dit maar ter waarschuwing van ál te enthousiaste collega's.

De naam Carolus Borromaeus werd gekozen ten eerste omdat de pastoor der parochie "Charles" als voornaam had en ten tweede omdat de H. Carolus Borromaeus (1538 - 1584) een rol speelt in de beroemde roman "De Verloofden" van Alessandro Manzoni, de door Verdi zo hoog vereerde Italiaanse litterator, voor wie hij zijn "Messa da Requiem" componeerde. Toen ik in 1910 benoemd werd als koordirigent van de Willibrorduskerk aan de Amstel, heb ik de partituur omgewerkt voor sopraan, alt, tenor en bas en in die vorm wordt ze nog steeds tot heden toe door mijn opvolger (in 1953 legde ik mijn functie neer) Toon Vranken gedirigeerd. Naast de andere missen, die ik schreef, waaronder twee dubbelkorige, noemden de zangers de Carolusmis steeds "de kleine mis". Het verheugt me natuurlijk, dat ze "klein maar dapper" schijnt te wezen, want voorlopig houdt ze het volgens de wens van mijn

geestdriftige oom Jacob al zo ongeveer een halve eeuw uit."

Theo van der Bijl
Om U nog meer de grootheid en veelzijdigheid van Theo van der Bijl te demonstreren, wil ik hier tot slot nog het volgende aan toevoegen.

Naast dirigent aan de St. Willibrorduskerk (buiten de veste) leidde Theo van der Bijl ook o.a. de RK Oratoriumvereniging, het Amsterdamse Bachorkest en het reeds genoemde RK Hoofdstadkoor. Als gastdirigent trad hij op met het Concertgebouworkest, het Utrechts Stedelijk Orkest, het Haarlems Orkest en in Keulen met de Kölner Singakademie en het Städtische Orchester uit Bonn.

Jarenlang was Theo van der Bijl als criticus verbonden aan het dagblad De Tijd. Ook schreef hij een boekje over Johann Seb. Bach.

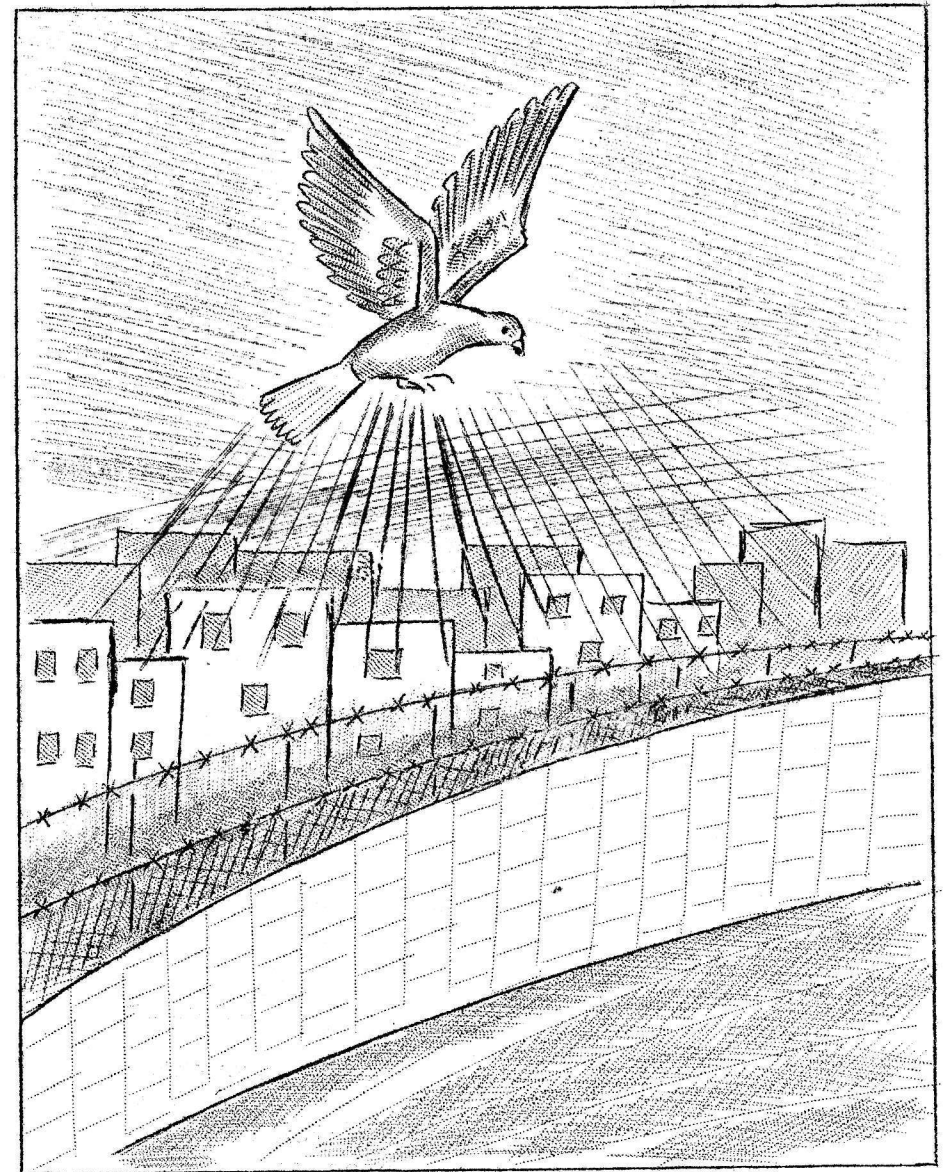
Tot zijn belangrijkste composities behoren onder meer: missen, geestelijke liederen, kinder- en volksliedjes, liederen met orkest, gemengde en mannenkoren, orkestwerken, oratoria: Passio Lumen Christi, Te Deum en een vioolconcert.

A. Broeders.

Personalialia.

Namens alle koorleden willen wij de heren, die in de komende 3 maanden hun verjaardag hopen te vieren, van HARTE PROFICIAT toewensen:

J. Jansen	7 - 6	J. Ghijsens	3 - 8
J. v. Grinsven	11 - 6	J. de Rooij	4 - 8
J. v. Nunen	8 - 7	C. Timmernans	16 - 8
H. Snijders	9 - 7		

De koopavond van de Volksmuziekschool.

Eind maart hield de Buxtelse Volksmuziekschool haar eerste zgn. Koopavond voor ouders en leerlingen van de Zangklasse C. Deze avond vond plaats in Hotel Bekkers, onder het genot van een kop koffie voor de ouders en van een glas limonade voor de jeugdige muzikliefhebbers.

De opzet van de avond was om aan de belangstellende zangertjes te laten horen en zien wat de Volksmuziekschool zoal "te koop heeft" aan instrumentale lesmogelijkheden. Het bespelen van een muziekinstrument bevat in zich immers een wijze van zich muzikaal uitspreken, welke anders is dan die van het zingen.

Wie zijn hart verloren heeft aan de koorzang zal wellicht zeggen: "Waarom nog een muziekinstrument leren bespelen als mijn muzikale ik zich volledig en welluidend kan uitspreken in de zang?" Ja, ... daar zegt U zowat. En toch...

Dat muzikale ik is nog zo gauw niet volgroeid; anders gezegd: dat muzikale ik kan en moet blijven groeien. En gegroeid zijnde blijft dat muzikale ik zich weliswaar volledig en welluidend uitspreken in de zang maar het zal toch anders zijn dan voorheen, rijker, nog bevredigender ook.

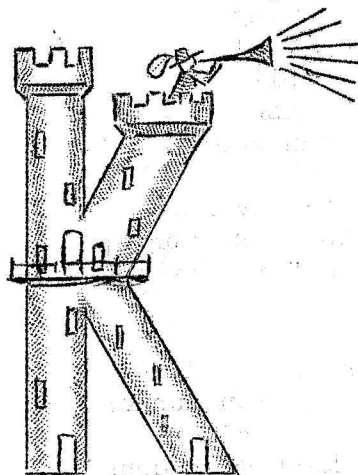
En zo is het ook met die instrumentale lesmogelijkheden. Zij helpen eraan mede andere muzikale gezichtspunten te leren zien en waarderen; men brengt er andere kanten van zijn persoonlijkheid mede tot ontwikkeling, niet vermoede kanten vaak. Het is als met het spreken van goed Nederlands. Men kan zich in Buxtel wel verstaanbaar maken als men het "op z'n Buxtels" zegt. Maar als het de moeite waard is wat U te

zeggen hebt, dan zult U méér mensen kunnen bereiken als U ditzelfde zegt in algemeen beschaafd Nederlands. En wil men soms eens naar het buitenland, dan is de vaardigheid in het spreken van de betreffende vreemde taal zo'n prachtig instrument om andere kanten van de wereld te leren zien en waarderen.

U wilde zeggen, dat, als het zo goed zou zijn voor de zanger om naast zijn zingen een instrument te bespelen, het dan ook goed zou zijn om die eenzijdige instrumentalist eens aan het zingen te zetten? Volkomen mee eens. Nog sterker: men moet niet aan een muziekinstrument beginnen zonder eerst een goede zangscholing te hebben gehad. En dat beginsel erkent de Volksmuziekschool ook. Zij zegt: eerst de zangklassen, dan een instrument. En zo kon men op de koopavond onze hoogste zangklassers bijeen zien om te luisteren naar piano, viool, blokfluit en dwarsfluit; een andere keer hopen wij er gitaar, klarinet, cello en accordeon ook bij te horen.

Jozef Speelman.

Van de "k"oren geblazen.....

Het was verheugend in het vorige nummer van ons blad te kunnen lezen, dat het eerste optreden van ons groepje geslaagd mocht heten. Ook anderen konden waardering voor dit debuut opbrengen. Het is echter jammer, dat het waarschijnlijk wel hierbij zal moeten blijven. Er zijn te weinig kansen om onze stille activiteiten ook naar buiten te tonen. Het ontbreekt ons aan gelegenheden om "op te treden." Vanzelfsprekend is de oprich-

ting van het groepje een eigen initiatief geweest en zingen wij louter voor eigen plezier. Daarnaast echter zou een vrij regelmatig optreden onze activiteiten stimuleren, terwijl wij dan tevens lering zouden kunnen trekken uit de kritiek van anderen. Nu zijn wij steeds aangevoelen op de eigen mening van een beperkt aantal personen. Dit is een nadeel. Wij hebben het geluk te beschikken over goed stemmenmateriaal, maar dit alleen is niet voldoende. Er moet iets uit komen en misschien zit er meer in dan wij zelf vermoeden. Het is echter ook mogelijk, dat wij op een geheel andere wijze moeten werken. Om dit te ontdekken is kritiek nodig. Daarvoor is echter ook noodzakelijk, dat we de kans krijgen te laten zien hoever we zijn.

Maar daarbij duikt een tweede moeilijkheid op. Door de geringe ons ter beschikking staande middelen kunnen we ons niet genoeg toeleggen op de uitbreiding van ons repertoire. Dit brengt een grote beperktheid met zich mee en onze eigen "composities" kunnen niet anders dan zeer onvolmaakt zijn.

Zo zijn er in een klein groepje evenzeer moeilijkheden als bij ons grote koor. De oproep van de heer M.Habraken om "vrienden" te worden van Cantasona zou ik hier in dit verband willen herhalen. Als U inderdaad trots bent op zo'n muzikale kern, probeert U dan ook ons zo nu en dan eens een beetje te helpen. Misschien kunnen er mogelijkheden geschapen worden, waardoor we op hoger niveau kunnen komen. Piekert U er eens over!

W. Sep.

In Parijs zei men indertijd: "Thalberg is de eerste pianist van de wereld, Liszt de enige."

Programma van het H. Hartkoor van 2 juni tot 15 augustus.

Zondag 2 juni 1963

Hoogfeest van Pinksteren.
Hoogmis: Quand'io penso van Orlandini Lasso.
Orgel: "Komm, Gott Schöpfer, Heiligen Geist." J.S.Bach.
Lof: Angelus autem Anerio
Regina Coeli Aichinger
Ave Maria Verdonck
Tantum Ergo da Vittoria

Maandag 3 juni 1963

Tweede Pinksterdag.
Hoogmis: Toni Deuteri M.Dijker
Orgel: "Veni Creator Spiritus"
uit Le Tombeau de Titelouze van M. Dupré.

Zondag 9 juni 1963

Drievuldigheidszondag.
Hoogmis: deze zal opgeluisterd worden door het koor van de Willibrorduskerk uit A'dam o.l.v. Toon Vranken. Uitgevoerd zal worden de mis van de oud-dirigent Theo van der Bijl: "Carolus Borromaeus".
Na de mis: Laudate Dominum van Alph.Vranken.
Organist: Thijs Kramer.
3 uur: H.Bloedprocessie. Alle heren en de schola worden verzocht aanwezig te zijn.

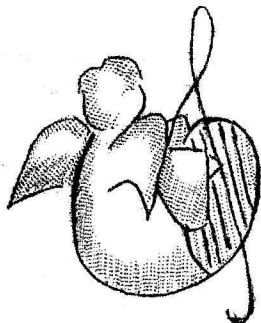
Donderdag 13 juni 1963

Sacramentsdag.
7.15 uur: Avondmis volkszang groep A.

- Zondag 16 juni 1963 2e zondag na Pinksteren.
Hoogmis om 10 uur: deze zal
door de KRO en Wereldomroep
worden uitgezonden.
Missa "Sine Nomine" van
Palestrina.
Orgel: Dialogue sur les
grands jeux van Nicolas
de Grigny.
- Vrijdag 21 juni 1963 H. Hartfeest.
7.15 uur: Avondmis.
Groep B.
- Zaterdag 22 juni 1963 8 uur Pontificaal Lof in
de Willibrordbasiliek te
Echternach.
Ecce Sacerdos da Vittoria
Corde et animo J. Mul
Salve Regina H.Strategier
Magnificat H.Andriessen
Tantum Ergo H.Andriessen
- Zondag 23 juni 1963 3e zondag na Pinksteren.
Hoogmis in de basiliek te
Echternach: missa "Sine No-
mine" van Palestrina.
Orgel: concert in g kl.
G.Fr.Händel.
- Zaterdag 29 juni 1963 Plechtig lof en Sacra-
mentsprocessie vanwege 't
H.Hartfeest.
- Zondag 30 juni 1963 4e zondag na Pinksteren.
De neomist de W.E.H. P.v.
Bragt zal vandaag zijn eer-
ste Pl.H.Mis opdragen, om
10.30 uur. Op zijn verzoek
zal het koor de missa "Si-

- ne Nomine" van Palestrina uitvoe-
ren.
Na de mis: Corde et animo J.Mul
Orgel: concerto in b kl. van
J.G.Walther.
- 4 uur: Lof:
O Salutaris J.Vermulst
Salve Regina H.Strategier
Tota pulchra es J.v.Amelsvoort
Tantum Ergo J.Vermulst
- Zondag 7 juli 1963 5e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: volkszang groep A
Orgel: Suite Mediévale van
J. Langlais.
- Zondag 14 juli 1963 6e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: missa in hon.S.Franc.
van J. Hilber.
Orgel: Toccata en fuga in d moll
J.S.Bach.
- Zondag 21 juli 1963 7e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: volkszang groep B.
Orgel: Toccata van J.P.Sweelinck
- Zondag 28 juli 1963 8e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: missa "Diatonica" van
H. Andriessen.
Orgel: "Pièce heroïque van
C. Franck.
- Zondag 4 augustus 1963 9e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: volkszang Schola
Orgel: Prélude en fuga e kl.
J.S.Bach.
- Zondag 11 augustus 1963 10e zondag na Pinksteren.
Hoogmis: XIe greg. mis.
Orgel: Partita van D.Buxtehude.

Donderdag 15 augustus 1963 Maria Hemelvaart.
 Hoogmis: missa Toni
 Deuteri M. Dijker
 Orgel: Ricercare
 Alb. de Klerk.

Mededelingen:

Op 30 april j.l. werden de Heer en Mevrouw Broeders - van der Haagen verblijd met de geboorte van hun zoon Petrus A.M. Wij wensen hen namens allen van harte proficiat.

Op onze laatste vergadering werden de heren Wanders en Schoenmakers aangenomen als nieuwe leden van ons koor. Van harte welkom.

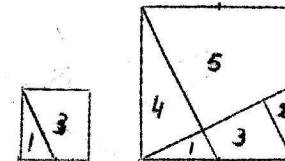
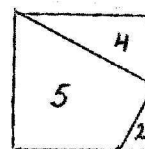
Personalia jongens:

Van harte proficiat aan alle jongens, die in de komende 3 maanden hun verjaardag zullen vieren.

Dat zijn:

Jo Bekers	1 - 6	Adri v.d.Nostrum	9 - 7
K.Doevedans	19 - 6	Ge de Windt	29 - 7
F.Schaapsneerders	26 - 6	Fr.Vlanings	30 - 7
M. v. Weert	27 - 6	T.v.Liempt	23 - 8
Fr.Barten	3 - 7	H.Kruysen	27 - 8
Th. Spierings	4 - 7		

Al Cantata Sona I V

(Oplossing vorige puzzel.)

Hello boys,

Mag ik me even voorstellen? Keesje Kip uit Snorwijk. Ik ben 9 jaar oud en lid van het koor van onze parochie. Ik zing erg graag en hou van alles wat met muziek te maken heeft. Ik krijg ook elke keer jullie koorblad toegestuurd van W.Sep. Dat is één vriend van mijn broer, snap je. Weet je, ik vind het heel aardig, maar er staan zo weinig dingen van jullie zelf in. Hoe komt dat eigenlijk? Hebben jullie zo weinig fut daar in Bostel? Ik vind het maar lala, hoor. Mijn broer is een keer op een weekend in Bostel geweest en heeft die zondag de hoogmis bij jullie bijgewoond. Het was pet met dt, zei hij. Die jongens zongen verschrikkelijk. Ze kunnen er niks van. Is dat waar? Hoeveel repetities hebben jullie in de week? Mag iedereen zomaar bij jullie koor komen, ook als hij niet zo goed kan zingen? Als dat zo is, dan kan ik me best indenken, dat het niks is bij jullie. Maar ik geloof het nog niet. Mijn broer heeft geen verstand van muziek. Misschien zongen jullie wel een moderne mis, toen. Kan dat? Hebben jullie moderne missen? Dat is een heel ander soort dan die oudere missen, hè? Vertellen jullie in het volgende blad eens over dat koor van jullie? Dan weet ik er tenminste iets van en dan kan ik jullie tegen mijn broer verdedigen. Wie doet het? Ik wacht er met spanning op. We moeten 3 keer per week repeteren. En we mogen op het koor geen herrie maken, want dan kunnen we zo verdwijnen en hoeven we niet meer terug te komen. Maar we komen allemaal graag zingen. Daarom zijn we altijd heel rustig. Trouwens, we zijn toch in de kerk, hè? Dat is heel anders dan op school. Weet je wat jammer is? Wij hebben, als we niet hoeven te zingen, helemaal niets meer.

Ik bedoel, jullie hebben een soort club ook, hè? Gaan jullie ook wel eens weg, fietsen en zo? En camperen? Lijkt me machtig, joh. Dat zijn wel fijne mensen, geloof ik, die Piet Bloen en Martien Habraken. Zijn dat onderwijzers van jullie? We gaan heel af en toe ergens met de bus naar toe. Dit jaar gaan we naar Nijmegen. De Belvédère beklimmen en naar de H. Landstichting kijken. Zijn jullie wel eens in Nijmegen geweest? Nou jongens, ons moeder roept, ik moet naar het koor. Hou je taai en schrijf me wat in jullie blad. Oké? Ik zal mijn vriendjes de groeten doen van Cantasona. Wat een dure naam hè? Wat betekent dat? Nou, tot kijk. Daaaag.

Keesje Kip.

P.S. Als je schrijft, geef het dan naar aan W. Sep, dan krijg ik het wel te zien. Dan kont het ook in jullie blad, denk ik. Daaaag. De groetjes.

Keesje.

Puzzle.

Hoewel er geen enkele geheel juiste oplossing was, hebben we besloten de prijs te verloten. De winnaar werd F. Barten. Proficiat Frans en de rest veel succes met de nieuwe puzzle. Zoek alle dierenamen, die in het stukje verborgen zitten. Oplossing inleveren vóór 22 juni.

Met een donker gezicht zit Jaap aardrijkskunde te leren. Hij kan er zijn gedachten haast niet bijhouden. Hij houdt helemaal niet van het vak; veel liever zou hij nu gaan zitten lezen in het spannende boek van Ko en de hele school vergeten. Maar hij kont van goeden huize!
Braaf doet hij dus eerst wat hem opgedragen is.

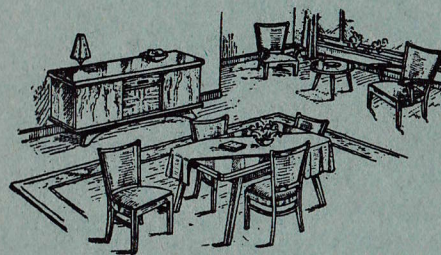
In dit verhaal zitten ze!

Goossens Brood HET BESTE!

VOOR AL UW ARTIKELEN
BETREFFENDE

Woninginrichting

SLAAGT U BETER BIJ

Jan Nouwens

BREUKELSESTRAAT 59 - BOXTEL
TELEFOON 23 18

Steunt
onze
! adverteerders !

H. J. M. DE BROUWER

BOOMKWEKERIJ ↗ TUINARCHITECTUUR

BOXTEL - HET SCHILD 22
TELEFOON (04106) 3279

- Coniferen, Sierheesters, Laanbomen,
- Haagplantsoen en vaste planten

HET ADRES VOOR AANLEG EN ONDERHOUD VAN TUINEN

Huishoudelijk

Parfumerieën

Eenieder weet 't
Van Kol heeft 't

!

'T HUIS VOOR UW GESCHENKEN

Lederwaren

Sola